

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 18T/105/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219010810
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Klimek Kubicová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2023:2219010810.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda, samosudkyňou Mgr. Mariannou Kubicovou, v trestnej veci obžalovaného: Š.W. J., Q. XX.XX.XXXX T. D. Y., W. U. Č. XXX/X, Š., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Dunajskej Strede dňa 13.09.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 41 odseku 3 Trestného zákona súd zrušuje výrok o vine a výrok o treste rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 07.06.2021, sp. zn. 4T/135/2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 03.05.2022, sp. zn. 3To/61/2021, právoplatné dňa 03.05.2022, ktorým bol obžalovaný Š. J. uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, a ktorým mu bol uložený podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona a § 38 odsek 5 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona mu bol uložený tiež trest prepadnutia veci: 1 ks kuchynského noža s čiernou rukoväťou a čiernou čepelou o veľkosti asi 10 cm a 1 ks gumeného obušku čiernej farby o dĺžke asi 50 - 60 cm, ktorých vlastníkom sa podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona stáva štát; ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Obžalovaný:

Š. J., narodený XX.XX.XXXX T. D. Y.,
trvale bytom Č. XXX/X, Š., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že

I. v období od mája roku 2015 do novembra roku 2015 na adrese Š. - U. XX, a od novembra roku 2015 až do 04:00 hod. dňa 23.06.2018 na adrese Š. - U. XX, K. D. Y., pravidelne, zo začiatku jeden až dvakrát za mesiac pod hrozbou fyzickej likvidácie, verbálne aj fyzicky napádal svoju družku W. E., Q.. XX.XX.XXXX T. D. Y., W. U. J. XX, okres Dunajská Streda, prechodne bytom Š. - U.I. XX, K. D. Y., a to tým spôsobom, že ju fackal a udieral päšťami do oblasti tváre a brucha, čím jej spôsoboval krvné podliatiny resp. modriny, počas fyzických útokov W. E. vždy aj vulgárne nadával a vyhrážal sa jej, že ju zabije, že zdochne, dá ju na vozík, zabije aj jej rodinu, v januári roku 2018 udieral poškodenú do predlaktia železnou baterkou, kým sa jej nezlomila ruka aj napriek tomu, že poškodená kričala od bolesti, potom asi za dva dni ju zobral do Nemocnice s poliklinikou do Dunajskej Stredy, kde jej operovali ruku, v ktorej má poškodená od tej doby titánovú platničku so šiestimi skrútkami, následne približne od prvej polovice mája 2018 sa jeho útoky a agresivita voči poškodenej

W.Í. E. rapídne stupňovali, fyzicky ju napádal každý deň a počas útokov sa jej vyhrážal, že ju rozpára, zabije, vyberie jej črevá, pričom jej prikladal k bruchu nôž a tiež používal gumený obušok čiernej farby o dĺžke 50-60 cm, s ktorým ju bil po nohách, aby nemala viditeľné zranenia, čím jej spôsobil modriny na oboch nohách, posledný týždeň pred podaním trestného oznámenia už jeho fyzické útoky takymto spôsobom pretrvávali prevažne po celý deň, súčasne po poškodenej hádzal rôzne veci, ktoré mal po ruke ako napr. sklenený popolník, fľaše, skrutkovač, kladivo, pričom poškodenej vždy vykrikoval, že ju zabije, rozpára, vyberie jej črevá, rozpolí hlavu na dve časti a ďalšie vyhrážky násilného charakteru, z ktorých poškodená mala obavu o svoje zdravie a život, pričom sa útoky len stupňovali, následne dňa 22.06.2018 poškodenej priložil opäť kuchynský nôž s čiernou rukoväťou a čiernou čepeľou o veľkosti asi 10 cm k bruchu a vykrikoval, že ju rozpára, zabije, pričom sa ho bála, že ju uvedeným nožom bodne alebo poreže, ďalej už vyššie uvedeným gumeným obuškom poškodenú udieral do nôh, čím jej spôsobil na pravom stehne a na ľavej nohe zvnútra pri oblasti kolena modriny, v dôsledku čoho krívala na jednu nohu, uvedeným obuškom ju udrel aj do zadnej časti hlavy, ktorá jej následkom úderu krvácala, päsťou ju udrel do oblasti tváre, čím jej spôsobil modrinu pod ľavým okom, popri uvedených útokoch, ktoré trvali počas celého dňa ako aj v noci na deň 23.06.2018, sa jej neustále vyhrážal, že zabije ju a celú jej rodinu a súčasne ju aj urážal vulgárnymi slovami, až napokon dňa 23.06.2018 nadránom približne o 04:00 hod. zaspal, kedy poškodená ušla z ich spoločného príbytku a podala trestné oznámenie, lebo mala dôvodnú obavu, že už tento deň svoje vyhrážky naplní, pričom uvedeného skutku sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 1T/31/2008 zo dňa 21.10.2013 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2To/150/13 zo dňa 13.2.2014 bol odsúdený okrem iných aj za zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky, 8 mesiacov a 29 dní v ústave na výkon trestu so stredným stupňom strázenia,

II. v období od presne nezisteného dňa mesiaca február 2018 do 30.05.2018 v rodinnom dome na adrese Š., U. XX, okres Dunajská Streda, a na iných miestach, kde sa spolu zdržiavali, týral svoju milenkú poškodenú J. M., Q.. XX.XX.XXXX, W. U. Z.P. XXXX/XX, R. U., okres Bratislava II, a jej maloletú dcéru J.. M., Q.. XX.XX.XXXX, trvale bytom ako matka, ktoré s ním toho času bývali v jednej domácnosti na uvedenej adrese, tak, že na všetko si od neho J. M. musela pýtať povolenie, bránil jej v slobodnom pohybe, správal sa k nej neprímerane agresívne, kontroloval jej telefón, často sa jej vyhrážal, že zabije jej maloletú dcéru, ak ho podvedie alebo ak zistí, že ešte stále miluje svojho manžela, čím v nej vzbudzoval neustále strach a držal ju v permanentnom strese a napätí. Za obdobie od 10.04.2018 do 30.05.2018 menovanú zbil asi štyri až päťkrát tak intenzívne, že sa z toho zotavovala asi týždeň. 2 alebo 3 dni pred narodeninami maloletej ju pri rybníku vo vedľajšej dedine Š., K. D. Y., zbil päsťou tak, že jej vrazil do tváre, kedy jej začala tiecť krv a hneď jej napuchla celá pravá strana tváre a videla iba na jedno oko, pokračoval v udieraní päsťou do celého tela a jeden úder bol taký, že sa menovaná zošuchla na zem, opierala sa o auto, na čo ju začal kopať do celého tela a udieral ju päsťou do hlavy a s bitím a kopaním prestal až vtedy, keď bola menovaná úplne od krvi, liečila sa doma dva týždne, lebo ju obžalovaný k lekárovi nepustil. Pravidelne a bezdôvodne sa správal agresívne aj voči maloletej J..M., Q.. XX.XX.XXXX, napríklad v presne nezistený deň v mesiaci február roku 2018, keď sa maloletá zobudila na jeho krik, v hneve na ňu hodil deku, následne ju vybral z detskej postieľky v obývačke domu a začal ňou intenzívne triasť, potom ju hodil naspäť do postieľky a zahádzal ju dekami a hračkami, ktoré mu prišli do cesty, pričom maloletá neutrpela žiadne zranenia. V presne nezistený deň v období mesiacov február a marec, keď začala plakať, vyhádzal veci z mraziaceho boxu nachádzajúceho sa v staršej chladničke, chytil maloletú a vložil ju do mraziaceho boxu, následne zatvoril dvere mraziaceho boxu, ako aj dvere chladničky a nechal tam maloletú na 1 až 3 minúty, počas toho vykrikoval, že ak maloletá neprestane plakať, tak jej zlomí väzy, pričom matka maloletej v domnienke, že páchateľ maloletú zabije, sa bála postaviť sa a bála sa čokoľvek povedať, následkom ktorého konania maloletá neutrpela viditeľné zranenia a nebola ošetrená lekárom. V časovom intervale medzi 25.05.2018 a 26.05.2018 hádzal po poškodenej J. M. v kuchyni rodinného domu kuchynské nože, kedy jeden nôž hodil tak, že ako sa menovaná uhla hlavou, tak sa nôž zapichol do sedačky, kedy k nej prišiel, vybral ten nôž zo sedačky a ako menovaná sedela na sedačke, dala sa do obrannej polohy, skrčila sa, vtedy jej zabodol do ľavého stehna kuchynský nôž, po ktorom incidente si menovaná lekársku pomoc nevyhľadala. Dňa 29.05.2018 okolo 20,00 hodine J. M. udieral obuškom, pričom sa menovaná prvýkrát začala brániť, čo ho prekvapilo, tak od konania upustil a menovaná utrpela iba ľahšie zranenia vo forme modrín, následne podišiel k postieľke, v ktorej sa zdržiavala maloletá J.. M., zodvihol postieľku a hodil ju s maloletou na zem, následne ako matka stihla maloletú vybrať z postieľky, rozbil postieľku sekerou na kúsky a ako maloletá bola na dlážke na matraci, jej šliapal po hlave bosými nohami, stále jej pri tom vykrikoval, aby neplakala a vyhrážal sa, že ju zabije, ktoré jeho konanie u J. M. vyžiadalo jednorazové lekárske ošetrenie a maloletá J..M., Q..

XX.XX.XXXX, nebola lekársky ošetrovaná. Uvedeného skutku sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 1T/31/2008 zo dňa 21.10.2013 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2To/150/13 zo dňa 13.02.2014 bol odsúdený okrem iných aj za zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky, 8 mesiacov a 29 dní v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

t e d a

v bodoch I. a II.:

blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

v bodoch I. a II.:

pokračovací zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á

Podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 5 Trestného zákona, § 41 odsek 3 Trestného zákona spoločný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí, a to :

- 1 ks kuchynský nôž s čiernou rukoväťou a čiernou čepeľou o veľkosti asi 10 cm,
- 1 ks gumený obušok čiernej farby o dĺžke asi 50 - 60 cm.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 04.10.2019 podala Okresná prokuratúra Dunajská Streda na Okresný súd Dunajská Streda obžalobu č. k. 2 Pv 477/18/2201-41 zo dňa 02.10.2019 na (v tom čase) obvineného Š. J. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedené v bode II skutkovej vety výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd rozhodol pôvodne vo veci rozsudkom zo dňa 04.11.2020, sp. zn. 18T/105/2019, a to tak, že obžalovaného uznal za vinného zo spáchania stíhaného skutku právne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 5, § 37 písm. m) Trestného zákona mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. b)

Trestného zákona obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Proti tomuto rozsudku podali prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda a obžalovaný odvolania, na základe ktorých Krajský súd v Trnave ako súd odvolací zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Napadnutý rozsudok považoval za predčasný z dôvodu, že okresný súd nielenže nevyčkal na rozhodnutie o skoršom čiastkovom útok v trestnej veci Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 4T/135/2018, ale opomenul realizovať aj procesný postup podľa § 18 ods. 1 Trestného poriadku, a to i napriek tomu, že sám na strane 18 svojho rozsudku konštatoval, že v predmetnej veci môže ísť o ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby vo vzťahu ku skutku vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 4T/135/2018. Ďalej sa podrobne venoval zdôvodneniu skutočnosti, že predmetný skutok je ďalším čiastkovým útokom vo vzťahu ku skutku v trestnej veci tunajšieho súdu pod sp. zn. 4T/135/2018, a teda vyslovil právny záver, že oba skutky (t.j. vo veciach Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/135/2018 a sp. zn. 18T/105/2019) je nutné posúdiť ako čiastkové útoky jedného pokračovacieho trestného činu. Uviedol, že v ďalšom konaní bude úlohou okresného súdu opätovne vykonať dokazovanie na posúdenie charakteru spáchaného skutku vo vzťahu ku skutku v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 4T/135/2018 ako pokračovacieho trestného činu podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona, zistiť stav konania vo veci sp. zn. 4T/135/2018 a v závislosti od toho buď postupovať v zmysle § 18 ods. 1 Trestného poriadku alebo vyčekať na rozhodnutie vo veci vedenej pod sp. zn. 4T/135/2018.

Vzhľadom k tomu, že medzičasom, s účinnosťou od 01.12.2022, došlo v predmetnej trestnej veci k zmene zákonnej samosudkyne, súd vyzval obžalovaného, a to aj cestou jeho obhajcu, aby sa vyjadril, či súhlasí alebo nesúhlasí so zmenou samosudkyne v prejednávanej trestnej veci, pričom obžalovaného zároveň poučil o procesnoprávných dôsledkoch súhlasu, resp. nesúhlasu so zmenou samosudkyne podľa § 277a Trestného poriadku. V podaní doručenom súdu dňa 19.05.2023, ako aj na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.07.2023 obžalovaný vyslovil nesúhlas so zmenou samosudkyne, súd preto podľa § 277a Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie od začiatku. Po prednese obžaloby obžalovaný a jeho obhajca uviedli, že obžalovaný má záujem urobiť vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Aj keď účinky predchádzajúceho vyhlásenia obžalovaného, že je nevinný, učeného na hlavnom pojednávaní dňa 10.06.2020, zostávajú v zmysle § 277a ods. 2 Trestného poriadku zachované, vrátane poučenia súdom o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) a písm. c) Trestného poriadku v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, súd uvádza, že zákon nevyklučuje následnú zmenu vyhlásenia obžalovaného, že je nevinný, na vyhlásenie, že je vinný (opačný prípad je zákonom výslovne vylúčený formuláciou, že vyhlásenie o vine je neodvolateľné), preto obžalovanému túto zmenu vyhlásenia povolil. Pred jeho vyhlásením o tom, že je vinný zo spáchania stíhaného skutku, ho však ešte poučil o skutočnosti, že v predmetnej veci prichádza do úvahy v súvislosti s vecou vedenou na tunajšom súde pod sp. zn. 4T/135/2018 uloženie spoločného trestu. Obžalovaného opätovne stručne poučil o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku.

Obžalovaný bol tak súdom riadne poučený o práve poradiť sa pred uskutočnením vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku so svojim obhajcom; o právnych následkoch takéhoto vyhlásenia, a teda, že súd v prípade takéhoto vyhlásenia bude postupovať primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a obžalovanému položí otázky uvedené pod týmito písmenami, na ktoré môže odpovedať iba „áno“ alebo „nie“, tiež o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podaného z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t.j. z dôvodu, že bolo zásadným spôsobom porušené práva na obhajobu; ako aj o tom, že ak súd prijme vyhlásenie obžalovaného podľa písmena b) zároveň vyhlási uznesenie, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná, a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Obžalovaný po vyššie uvedenom poučení, ako aj poučení, že v predmetnej veci prichádza do úvahy v súvislosti s vecou tunajšieho súdu so sp. zn. 4T/135/2018 uloženie spoločného trestu, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, a to, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, a súčasne uviedol, že svoje konanie naozaj ľutuje, pričom na každú zo súdom položených otázok upravených v § 333 ods. 3 písm. c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, f) či

rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, g) či bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu, a h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, Trestného poriadku, odpovedal „áno“. Prítomný prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda a prítomní poškodení: R. M. a J. M. navrhli vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, prijať.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný odpovedal na všetky súdom položené otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku „áno“ a súd nemal na podklade dôkazov obsiahnutých v spise dôvodné pochybnosti o skutkovom stave vyplývajúcom z obžaloby, prihliadajúc aj na kladné stanovisko prokurátora a poškodených k vyhláseniu obžalovaného, dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky pre prijatie obžalovaným uskutočneného vyhlásenia, preto ho postupom podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhláseným uznesením prijal a súčasne podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste. Na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného a skutočnosti, že súd nemal žiadne pochybnosti o skutkovom stave ustálenom v obžalobe, uznal obžalovaného za vinného zo spáchania stíhaného skutku uvedeného v bode II výrokovej časti tohto rozsudku, ktorý bol v obžalobe kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Vo vzťahu k výroku o treste súd vykonal dokazovanie: výsluchom obžalovaného podľa § 258 ods. 1 Trestného poriadku k jeho osobným, rodinným a majetkovým pomerom a k pohnútke a motívu spáchania skutku, vo vzťahu ku ktorým však obžalovaný využil právo nevyhovedať; a prečítaním podstatného obsahu nižšie uvedených listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, t.j.: lekárskej správy MUDr. Z. T. z februára 2022, lekárskej správy MUDr. J. Y. z januára a februára 2022 (ktorej oboznámenie nie je nedopatrením zaznamenané v zápisnici z posledného hlavného pojednávania), hodnotiacej správy na obžalovaného z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov zo dňa 01.08.2023, výsledkov lustrácií k osobe obžalovaného zo dňa 11.09.2023 - v Registri obyvateľov, v Sociálnej poisťovni, a.s., v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, v Registri trestov - odpis, v agende dopravnospprávnych činností, v Zbore väzenskej a justičnej stráže, v rezorte Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ako aj v databáze súdov STA. Postupom v zmysle § 269 Trestného poriadku súd oboznámil čítaním aj podstatný obsah pripojených spisov, a to z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 1T/31/2008 - obžalobu na č.l. 318, rozsudok Okresného súdu Bratislava IV na č.l. 542, uznesenie Krajského súdu v Bratislave na č.l. 563 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave na č.l. 744, a z pripojeného spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/135/2018 - uznesenie o vznesení obvinenia a doručky na č.l. 4 a následne, obžalobu na č.l. 327, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda na č.l. 796, uznesenie Krajského súdu v Trnave na č.l. 975, hlásenie zmien na č.l. 988, uznesenie na č.l. 994, dovolanie obžalovaného na č.l. 1043 a predkladaciu správu pre Najvyšší súd Slovenskej republiky na č.l. 1085.

Vo výpovedi na hlavnom pojednávaní obžalovaný k svojim osobným, rodinným a majetkovým pomerom uviedol, že je rozvedený, má dve deti, syna a dcéru. Syn je už plnoletý a dcéra neploletá, má voči nej vyživovaciu povinnosť. Aktuálne má zdravotné problémy so žalúdkom, preto je práceneschopný a nechcú ho zaradiť do práce. Uviedol, že jeho zdravotný stav sa rapidne zhoršuje po každom vyšetrení. Kontakt udržiava so synom, s dcérou a aj s priateľkou. Priateľka chodí za ním na návštevy. Predtým, ako bol vzatý do výkonu trestu, pracoval ako vodič v Alze, odtiaľ prestúpil do pekárne Raciola v Šamoríne, kde pracoval tiež ako vodič. Jeho priemerný zárobok bol vo výške okolo 700-800 eur mesačne. Nevlastní žiaden majetok. Vo vzťahu k pohnútke a motívu spáchania skutku obžalovaný využil svoje právo nevyhovedať.

Z obhajobou na poslednom hlavnom pojednávaní predložených lekárskejších správ od MUDr. Z. T. a MUDr. J. Y. z obdobia január a február 2022 vyplýva, že u obžalovaného bol zistený polycystický hepar a kortikálne cysty obličiek bilat. - Bosniak I, vn. hemoroidy 2 st., a tiež mu bola diagnostikovaná Ulcerózna (chronická) enterokolitída (t.j. diagnóza K51.0).

Z lustrácie obžalovaného v Registri obyvateľov Slovenskej republiky zo dňa 11.09.2023 bolo zistené, že obžalovaný je rozvedený a má dve deti, plnoletého syna a maloletú dcéru.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni, a.s., zo dňa 11.09.2023 vyplynulo, že obžalovaný nie je v súčasnosti poberateľom žiadnej dávky a aktuálne nemá evidovaný ani žiaden zamestnanecký, ani obdobný pracovný vzťah. V období od 09.12.2021 do 17.12.2021 bol zamestnaný u zamestnávateľa Pekáreň Dunajská Lužná s.r.o., kde bol jeho vymeriavací základ za mesiac december 2021 vo výške 359,44 eur. Za obdobie od 16.06.2022 do 13.01.2023 a od 30.03.2023 do 25.04.2023 má evidovaný zamestnanecký vzťah u zamestnávateľa - Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Leopoldov - odsúdení, kde sa jeho mesačný vymeriavací základ pohyboval v rozpätí od 21,94 eur do 284,89 eur.

Z výsledku lustrácie v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov zo dňa 11.09.2023 bolo zistené, že obžalovaný tu má evidovaných celkom 7 záznamov za priestupky, z toho 6 záznamov sa týka menej závažných dopravných priestupkov (jeden spáchaný v roku 2018 a 5 v roku 2022) a 1 záznam priestupku proti majetku spočívajúcim v poškodení cudzej veci (spáchaný v roku 2022).

Z výsledku lustrácie obžalovaného v agende dopravno-správnych činností zo dňa 11.09.2023 súd zistil, že obžalovaný tu má 9 záznamov za priestupky spáchané na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ktorých sa dopúšťal od roku 2014 do roku 2022, konkrétne v rokoch: 2014, 2015, 2018 a 2022.

Z odpisu Registra trestov zo dňa 11.09.2023 súd zistil, že obžalovaný bol od roku 1999 doposiaľ celkom 9-krát súdne odsúdený za rôznorodú trestnú činnosť, t.j. za majetkovú trestnú činnosť: opakované páchanie prečinov krádeže a 1-krát spáchanie prečinu neoprávneného vyrobenia a používanie platobného prostriedku; za trestnú činnosť proti slobode: opakované páchanie prečinu porušovania domovej slobody, ako aj spáchanie prečinu obmedzovania osobnej slobody a zločinu vydierania (viď rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 21.10.2013, sp. zn. 1T/31/2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.02.2014, sp. zn. 2To/150/2013, právoplatné dňa 13.02.2014); tiež za trestnú činnosť proti verejnému poriadku: spáchanie prečinu výtržníctva; a napokon aj za trestnú činnosť proti životu a zdraviu: opakované páchanie trestného činu ublíženia na zdraví a posledné odsúdenie za spáchanie čiastkového útoku zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby (viď rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 07.06.2021, sp. zn. 4T/135/2018, právoplatný dňa 03.05.2022), vo vzťahu ku ktorému je súdený skutok ďalším čiastkovým útokom, čím sa bude súd zaoberať bližšie v ďalšej časti rozhodnutia. Za vyššie uvedené trestné činy bol obžalovanému opakovane ukladaný trest odňatia slobody, v prípade prvého odsúdenia s podmieneným odkladom jeho výkonu, ktorého podmienky však obžalovaný nedodrжал, a preto mu bol nariadený výkon tohto trestu, a vo zvyšných prípadoch len nepodmienené tresty odňatia slobody, z toho v dvoch prípadoch došlo k upusteniu od uloženia ďalšieho a súhrnného trestu odňatia slobody (6. a 7. záznam odpisu Registra trestov obžalovaného). Podľa odpisu Registra trestov obžalovaný z uložených nepodmienených trestov odňatia slobody už viaceré vykonal, a to konkrétne v rokoch: 2002, 2006 a 2007. V žiadnom z vyššie uvedených odsúdení sa na obžalovaného nehľadí, akoby nebol odsúdený.

Z lustrácie v Zbore väzenskej a justičnej stráže zo dňa 11.09.2023 súd zistil, že aktuálne (od 13.05.2022) obžalovaný vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a to konkrétne v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov, pričom tento trest mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 07.06.2021, sp. zn. 4T/135/2018, právoplatným dňa 03.05.2022, spolu s trestom prepadnutia vecí.

Z hodnotiacej správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov zo dňa 01.08.2023 súd zistil, že obžalovaný, pôvodným povoláním stolár, bol pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody bez pracovného pomeru. Do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov bol predvedený zo slobody dňa 15.04.2022. Počas výkonu väzby bolo jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiaval. Počas výkonu trestu jeho správanie a vystupovanie však už vždy na požadovanej úrovni nebolo. Vyskytli sa u neho základné nedostatky, porušil základnú povinnosť odsúdeného, a to zachovávať zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádza do styku. Vhodným pôsobením personálu sa jeho správanie postupne stabilizovalo a je už na prijateľnejšej úrovni. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa sa snaží dodržiavať, príkazy a pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže plní. V osobných veciach si udržiava poriadok na požadovanej úrovni. Zásady osobnej a kolektívnej hygieny má osvojené. V kolektíve odsúdených je už znášanlivý. Dňa 13.12.2022 má evidovanú disciplinárnu odmenu za plnenie pracovných povinností. Disciplinárne tresty nemá evidované. V rámci vnútornej diferenciacie

je umiestnený do diferenciačnej skupiny „B“. Aktuálne nie je zaradený do práce. Pracoval v spoločnej stravovacej prevádzke, vyradený bol z preventívnych dôvodov. Následne bol zaradený na pracovisko zamerané na výrobu, plnenie a balenie čistiacich prostriedkov. Zásady bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci dodržiaval. Pracovný čas využíval riadne a efektívne. Vyradený bol z organizačných dôvodov. Voľný čas trávil sledovaním televízie, počúvaním rádia a hraním spoločenských hier. Zapája sa do športových aktivít organizovaných na ubytovni. V rámci aktivít kultúrno-osvetovej činnosti sa zúčastňuje prednášok, besied a zábavných podujatí. Počas výkonu trestu udržiava sociálny kontakt s družkou prostredníctvom korešpondencie, telefonovania a video-návštev. Telefonuje aj s bratom a synom.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 1T/31/2008 súd zistil, že rozsudkom tohto súdu zo dňa 12.01.2010, sp. zn. 1T/31/2008, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 01.07.2010, sp. zn. 4To/100/2010, právoplatnými dňa 01.07.2010, spojenými s rozhodnutiami vydanými po povolení obnovy tohto konania čo do výroku o treste, a to rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 21.10.2013, sp. zn. 1T/31/2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.02.2014, sp. zn. 2To/150/2013, právoplatným dňa 13.02.2014, bol obžalovaný, okrem iného, právoplatne uznaný za vinného zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky, 8 mesiacov a 29 dní so zaradením do ústavu na výkon tohto trestu so stredným stupňom stráženia. Predmetné odsúdenie nie je zahladené.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/135/2018 súd zistil, že rozsudkom tohto súdu zo dňa 07.06.2021, sp. zn. 4T/135/2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 03.05.2022, sp. zn. 3To/61/2021, právoplatnými dňa 03.05.2022, bol obžalovaný právoplatne uznaný za vinného zo spáchania skutku uvedeného pod bodom I výrokovej časti tohto rozsudku, právne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený podľa § 208 ods. 3, § 37 písm. m), § 38 ods. 5 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol obžalovaný na výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bol podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložený trest prepadnutia vecí, a to 1 ks kuchynského noža s čiernou rukoväťou a čiernou čepeľou o veľkosti asi 10 cm a 1 ks gumeného obušku čiernej farby o dĺžke asi 50 - 60 cm s tým, že podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát. Uznesenie o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia obžalovanému pre predmetný skutok zo dňa 23.06.2018 bolo obžalovanému oznámené (doručením) dňa 23.06.2018. Pre skutok stíhaný v tomto konaní bolo obžalovanému vznesené obvinenie uznesením zo dňa 31.10.2018 doručeným mu dňa 23.11.2018.

Vzhľadom na charakter tohto skutku a jeho právnu kvalifikáciu (zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby) a charakter a právnu kvalifikáciu skutku stíhaného v tomto trestnom konaní, ako aj skutočnosť, že oba skutky boli dokonané v čase, kedy bolo obžalovanému oznámené vznesenie prvého obvinenia za jeden z týchto dvoch skutkov (23.06.2018), súd v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu zo dňa 08.06.2021, sp. zn. 3To/169/2020, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto jeho rozhodnutí (strany 6 až 8 uznesenia), v ktorom konštatoval, že v oboch týchto skutkoch ide o čiastkové útoky jedného pokračovacieho trestného činu, opätovne posúdil charakter stíhaného skutku vo vzťahu ku skutku v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 4T/135/2018 z hľadiska čiastkových útokov (jedného) pokračovacieho trestného činu - zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby.

Podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona, za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin.

Podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona, ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatela za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane.

Po preskúmaní charakteru a okolností spáchania oboch skutkov, t.j. stíhaného skutku a skutku v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 4T/135/2018, bolo nutné dospieť k záveru, že oba tieto skutky sú čiastkovými útokmi jedného pokračovacieho trestného činu - zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona.

Pod pojmom „čin“ v čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 40 ods. 5 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), resp. v čl. 4 ods. 1 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „protokol“) je vo vzťahu k pokračovaciemu trestnému činu potrebné rozumieť jednotlivý čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, pričom takémuto chápaniu zodpovedá trestnoprocesná právna úprava v Slovenskej republike, a to § 10 ods. 15 Trestného poriadku, v zmysle ktorého sa skutkom rozumie aj čiastkový útok pokračovacieho trestného činu.

Podstata pokračovacieho trestného činu spočíva v tom, že viacero útokov sa považuje za jeden trestný čin a subsumuje sa pod skutkovú podstatu toho istého trestného činu. Pre pokračovací trestný čin je charakteristický väčší počet útokov, ktorými sa naplnia určitá (t.j. vždy tá istá) skutkovú podstatu trestného činu. Na to, aby išlo o pokračovací trestný čin, musia byť kumulatívne (súčasne) splnené tri podmienky, a to: 1/ možnosť každý jeden skutok podradiť pod jednu a tú istú skutkovú podstatu trestného činu (hoci aj v rôznom vývojovom štádiu trestného činu), t.j. naplnenie rovnakej skutkovej podstaty trestného činu, 2/ subjektívna súvislosť, t.j. jednotiaci zámer páchatela pokračovať v tom istom trestnom čine aspoň v základných črtách existujúci na samom začiatku jeho spáchania a 3/ objektívna súvislosť spočívajúca v čase, spôsobe ich spáchania a predmete útoku. V prípade pokračovacieho trestného činu (rovnako ako i v prípade trváceho či hromadného trestného činu) ide o tzv. právnu jednotu konania, to znamená 1 skutok = 1 trestný čin = 1 trest. V prípade pokračovacieho trestného činu ide za splnenia vyššie uvedených podmienok o tzv. kvalifikačnú rovnorodosť, pretože posúdenie ako jeden trestný čin znamená aj posúdenie ako jeden následok (viď stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 16. apríla 2018, Tpj 57/2017 na zjednotenie výkladu § 122 ods. 10 Trestného zákona, uverejneného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 3/2018 pod č. 26, prevzaté ako judikát č. R 26/2018).

Z vyhlásenia obžalovaného o vine vo vzťahu k stíhanému skutku, ako aj celého doterajšieho dokazovania nepochybne vyplynulo, že obžalovaný svojim konaním v rámci oboch skutkov (v trestných veciach sp. zn. 4T/135/2018 a sp. zn. 18T/105/2019 - tu prejednávané) kumulatívne naplnil všetky tri vyššie uvedené podmienky potrebné na to, aby bolo možné konštatovať, že oba skutky predstavujú čiastkové útoky toho istého pokračovacieho trestného činu. Pokiaľ ide o prvú podmienku, pri oboch skutkoch obžalovaný naplnil rovnakú skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a v trestnej veci sp. zn. 4T/135/2018 išlo aj o ods. 3 písm. d) v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona (závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas), ktoré však totožnosť konania obžalovaného nijako nenarušilo, pričom v súhrne - pri oboch skutkoch išlo o konanie na troch, teda viacerých osobách, preto v rámci právnej kvalifikácie tohto pokračovacieho trestného činu bolo túto potrebné upraviť doplnením o § 138 písm. j) Trestného zákona). Pokiaľ ide o druhú podmienku, v rámci oboch skutkov útoky obžalovaného spočívali vo fyzickom násilí bitím, kopaním, hádzaním rôznych predmetov, vo verbálnych útokoch, v sledovaní, vyhrážaní, vo vyvolávaní strachu a stresu, ponižovaní a hrubom zaobchádzaní, vo vyvolávaní neprimeranej psychickej záťaže a inom. K útokom dochádzalo na rovnakom mieste, a to predovšetkým v rodinnom dome na adrese U. XX, Š., kde žil obžalovaný svojho času v spoločnej domácnosti so svojimi družkami - poškodenými: W. E., J. M. a jej maloletou dcérou J..M... Oba skutky (čiastkové útoky) sa časovo prelínali. Skorší skutok,

pre ktorý bol obžalovaný stíhaný v trestnej veci pod sp. zn. 4T/135/2018, sa odohrával od mája 2015 do 23.06.2018 (kedy bolo obžalovanému doručené uznesenie o vznesení obvinenia pre tento skutok), a neskorší skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný v tejto trestnej veci, sa odohrával od mesiaca február 2018 do 30.05.2018. Oba skutky sa tak prelínali a uskutočňovali súčasne v období od februára 2018 do 30.05.2018, pričom skorší skutok následne ešte po tomto období pokračoval do 23.06.2018. Obetami (t.j. hmotným predmetom útokov) boli pri oboch skutkoch družky obžalovaného a pri skutku stíhanom v tomto trestnom konaní aj maloletá dcéra družky J. M. Žijúca s nimi v spoločnej domácnosti (majúca v tom čase cca 1 rok), pričom status družky bol rozhodným vzhľadom na motiváciu konania obžalovaného - v oboch prípadoch bola jeho motiváciou práve žiarlivosť na svoje partnerky, a tiež snaha dosiahnuť, aby sa mu podriadili a poslúchali ho - správali sa podľa jeho predstáv, a to platí aj pokiaľ ide o maloletú dcéru družky, ku ktorej sa spával fyzicky násilne ohrozujúcej jej zdravie a život, práve v čase, keď plakala, čo sa mu nepáčilo a čo nevedel vystáť, a preto v tej súvislosti ňou buď intenzívne v rukách triasol, zahádzal ju v postieľke dekami a hračkami, zatvoril ju do mraziaceho boxu na niekoľko minút alebo ju hodil aj s postieľkou na zem a následne sekerou zničil postieľku, v ktorej maloletá už nebola, prípadne jej šliapal po hlave bosými nohami, keď ležala na matraci na dlážke, pričom sa pri týchto útokoch zvykol vyhrážať v prítomnosti jej matky - jeho družky, že ju zabije, ak neprestane plakať, čím spôsoboval psychické utrpenie aj svojej družke - matke maloletej. Uvedená motivácia obžalovaného pramení z jeho kriminogénnych črtov, a tiež z jeho povahových vlastností vyplývajúcich z jeho správania (t.j. zvýšená podozrievavosť, žiarlivosť, potreba neustálej nadriadenosti, dominantného postavenia a kontroly svojich partneriek, presadzovanie vlastnej dôležitosti a ďalšie). Pokiaľ ide o tretiu podmienku - subjektívnu súvislosť, táto je vyjadrená tzv. jednotiacim zámerom páchatel'a, ktorý musí byť prítomný už pri prvom čiastkovom útoku a musí pretrvávať až do dokončenia, resp. dokonania trestného činu. Páchatel' nemusí mať presnú predstavu o jednotlivých útokoch, nemusí dopredu vedieť koľko ich bude, kedy a ako ich zrealizuje. Stačí, že páchatel' s útokmi počítal a následne ich aj zrealizuje, a táto predstava musí byť už od počiatku prítomná (viď uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 3Tdo/18/2016 zo dňa 11.10.2017). V tomto prípade bol jednotiacim zámerom obžalovaného práve cieľ a motív, a to agresívnym správaním nútiť svoje družky, ako aj maloletú dcéru družky, ktorá mala len cca 1 rok, a prostredníctvom nej aj samotnú družku - jej matku, k „poslušnosti“, resp. k správaniu sa podľa predstáv obžalovaného. Trestná činnosť obžalovaného bola teda v oboch prípadoch rovnako motivovaná, mala rovnaký cieľ, a tiež rovnaké následky, čím je bezpochyby daná subjektívna súvislosť medzi oboma skutkami.

Na základe uvedeného je preto potrebné konštatovať, že pri oboch posudzovaných skutkoch ide o čiastkové útoky jedného, a to pokračovacieho zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona.

Keďže v predmetnej trestnej veci súd odsudzuje obžalovaného za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu - zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, za ktorého iný čiastkový útok (stíhaný v trestnej veci pod sp. zn. 4T/135/2018) bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, v zmysle ust. § 41 ods. 3 Trestného zákona súd v tomto konaní súčasne zrušil v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Pri viazanosti skutkovými zisteniami uvedenými v zrušenom rozsudku (vydanom vo veci sp. zn. 4T/135/2018 v spojení s uznesením odvolacieho súdu) znova rozhodol o vine za pokračovací trestný čin (preto prevzal do výrokovej časti tohto rozsudku aj skutok - čiastkový útok z trestnej veci vedenej pod sp. zn. 4T/135/2018 - viď bod I skutkovej vety výrokovej časti tohto rozsudku, ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona), vrátane nového čiastkového útoku (skutku stíhaného v tomto trestnom konaní - bod II skutkovej vety výrokovej časti tohto rozsudku - právne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, k spáchaniu ktorého sa obžalovaný priznal), pričom vzhľadom na skutočnosť, že v súhrne (v prípade oboch čiastkových útokov) ide o konanie na troch, teda viacerých osobách (§ 127 ods. 12 Trestného zákona), súd upravil právnu kvalifikáciu tohto pokračovacieho trestného činu tak, že vo vzťahu k závažnejšiemu spôsobu konania (§ 208 ods. 3 písm. b) Trestného zákona) k § 138 písm. b) - po dlhší čas doplnil aj písm. j) - na viacerých osobách. Obžalovaného tak uznal za vinného z oboch čiastkových útokov (viď bod I a II výrokovej časti tohto rozsudku), ktoré právne kvalifikoval ako pokračovací zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona.

Pri ukladaní trestu postupoval súd taktiež v zmysle § 41 ods. 3 Trestného zákona a obžalovanému uložil za skutok - čiastkový útok stíhaný v tomto trestnom konaní, k spáchaniu ktorého sa v plnom rozsahu priznal, a za skutok - čiastkový útok stíhaný v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 4T/135/2018, za ktorý bol obžalovaný už právoplatne odsúdený, ktoré skutky sú čiastkovými útokmi jedného pokračovacieho trestného činu, spoločný trest, ktorý nesmel byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom za čiastkový útok vo veci vedenej pod sp. zn. 4T/135/2018, t.j. než nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov so zaradením do ústavu na výkon tohto trestu so stredným stupňom stráženia, kedy bol obžalovanému zároveň uložený aj trest prepadnutia vecí: 1 ks kuchynského noža s čiernou rukoväťou a čiernou čepeľou o veľkosti asi 10 cm a 1 ks gumeného obušku čiernej farby o dĺžke asi 50 - 60 cm.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona, páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri úvahe nad druhom trestu, jeho výškou a spôsobom výkonu vychádzal súd najmä z ustanovenia § 41 ods. 3 Trestného zákona upravujúceho v prípade ukladania spoločného trestu určité limity, keďže v danom prípade je obžalovanému potrebné uložiť spoločný trest, a tiež z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Ďalej súd vychádzal aj zo všetkých relevantných kritérií upravených v § 34 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, z ktorých je povinný vychádzať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Pri predmetnom pokračovacom zločine týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a písm. j) Trestného zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody určená od 7 rokov do 15 rokov. Skúmajúc pomer poľahčujúcich a prirážajúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd zistil, že u obžalovaného existuje jedna prirážajúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to že už bol za trestný čin odsúdený. Pokiaľ ide o poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 Trestného zákona, súd u obžalovaného nezistil žiadnu takúto okolnosť. Aj keď sa obžalovaný v tejto trestnej veci k spáchaniu stíhaného skutku uvedeného v bode II výrokovvej časti tohto rozsudku tvoriaceho čiastkový útok súdeného pokračovacieho zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby priznal a jeho spáchanie pred súdom aj oľutoval, súd mu nepriznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože v predmetnom konaní mu ukladá spoločný trest za dva čiastkové útoky tvoriace jeden trestný čin, a pokiaľ ide o druhý čiastkový útok (stíhaný vo veci pod sp. zn. 4T/135/2018), k tomuto sa obžalovaný nepriznal, a ani jeho spáchanie neľutoval. Nemožno mu preto túto poľahčujúcu okolnosť priznať, keď sa netýka oboch čiastkových útokov (skutkov) tvoriacich jeden pokračovací trestný čin, ale len jedného z nich. Túto poľahčujúcu okolnosť by bolo možné obžalovanému priznať iba v prípade, že by sa obžalovaný v plnom rozsahu priznal k obojmu čiastkovým útokom a v oboch prípadoch by zároveň úprimne oľutoval svoje konanie, čo sa však nestalo. U obžalovaného tak prevažovali prirážajúce okolnosti nad poľahčujúcimi okolnosťami. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti právoplatne odsúdený za zločin, a to zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona (viď odsúdenie vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 1T/31/2008, ktoré nie je zahladené) a v súdnej veci opätovne spáchal zločin (pokračovací zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby), podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona súd zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby 7 rokov o jednu polovicu (t.j. $8/2=4$ roky), t.j. na 11 rokov. V takomto prípade súd už ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona o zvýšení dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu pri prevahe prirážajúcich okolností nepoužil (§ 38 ods. 5 Trestného zákona posledná časť vety za bodkočiarkou). Súd tak mohol ukladať obžalovanému

spoločný trest odňatia slobody v rozpätí od 11 do 15 rokov a v zmysle § 41 ods. 3 Trestného zákona tento trest nemohol byť zároveň miernejší ako trest uložený obžalovanému za čiastkový útok súdeného pokračovacieho zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby vo veci vedenej pod sp. zn. 4T/135/2018, t.j. než nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov so zaradením do ústavu na výkon tohto trestu so stredným stupňom stráženia, pričom obžalovanému bol uložený súčasne aj trest prepadnutia veci.

Pri rozhodovaní o výške spoločného nepodmienečného trestu odňatia slobody súd zohľadňoval tiež doterajší život obžalovaného, jeho pomery, kriminálnu a priestupkovú minulosť, mieru jeho narušenia a možnosť jeho nápravy, okolnosti, spôsob a následky spáchanej trestnej činnosti, ako aj zavinenie a pohnútku obžalovaného.

Ako vyplýva z vyššie uvedených dôkazov, obžalovaný je rozvedený a otcom dvoch detí, z toho jedno je maloleté. Sporadicky bol zamestnaný. Pracovať zvykol aj počas pobytu v ústave na výkon trestu odňatia slobody a ústave na výkon väzby. Aktuálne ma zdravotné problémy týkajúce sa tráviaceho traktu a obličiek. Jeho správanie v ústave na výkon trestu odňatia slobody nebolo vždy na požadovanej úrovni, porušoval základné povinnosti, avšak časom sa na základe pôsobenia príslušných osôb jeho správanie stabilizovalo a postupom času bol obžalovaný dokonca disciplinárne odmenený za plnenie pracovných povinností.

Pokiaľ ide o priestupkovú minulosť, z vykonaných dôkazov bolo zistené, že aktuálne sú vo vzťahu k osobe obžalovaného evidované prevažne len dopravné priestupky (9) a jeden priestupok proti majetku spáchaný však až v roku 2022.

V súvislosti s kriminálnou minulosťou súd uvádza, že obžalovaný bol doposiaľ (t.j. v časovom rozpätí od roku 1999 do roku 2022) celkom 9-krát súdne potrestaný za rôznorodú trestnú činnosť, t.j. za majetkovú trestnú činnosť (krádeže, neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku); za trestnú činnosť proti slobode (porušovanie domovej slobody, obmedzovanie osobnej slobody, vydieranie); tiež za trestnú činnosť proti verejnému poriadku (výtržníctvo); a napokon aj za trestnú činnosť proti životu a zdraviu (ublíženie na zdraví čiastkový útok zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, vo vzťahu ku ktorému súd ukladá v predmetnej veci spoločný trest. Za vyššie uvedené trestné činy boli obžalovanému opakovane ukladaný trest odňatia slobody, v prípade prvého odsúdenia s podmienečným odkladom jeho výkonu, ktorého podmienky však obžalovaný nedodrжал, a preto mu bol nariadený výkon tohto trestu, a vo zvyšných prípadoch len nepodmienečné tresty odňatia slobody, z toho v dvoch prípadoch došlo k upusteniu od uloženia ďalšieho a súhrnného trestu odňatia slobody (6. a 7. záznam odpisu Registra trestov obžalovaného). Vychádzajúc z odpisu Registra trestov obžalovaný z uložených nepodmienečných trestov odňatia slobody už viaceré vykonal, a to konkrétne v rokoch: 2002, 2006 a 2007, pričom vychádzajúc zo skutkových zistení v zrušenom rozsudku v súvisiacej veci sp. zn. 4T/135/2018, ktorými je súd viazaný, v období od 06.09.2010 do 23.07.2013 obžalovaný vykonával aj nepodmienečný trest odňatia slobody uložený vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 1T/31/2008.

Z doterajšieho života a popísanej trestnej minulosti obžalovaného, ktorý sa opakovane dopúšťal aj napriek predchádzajúcim odsúdeniam a uloženým trestom ďalšej trestnej činnosti, tak jednoznačne vyplýva, že na jeho správanie nemali dostatočný výchovný vplyv ani ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody a ani ich samotný výkon, nakoľko obžalovaný pokračoval v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a to čoraz závažnejšej (už bol odsúdený aj za zločin, konkrétne zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona), aj po viacnásobnom výkone jednotlivých nepodmienečných trestov odňatia slobody. Vzhľadom na charakter spáchanej trestnej činnosti možno bez pochyb konštatovať, že u obžalovaného ide o vo významnej, resp. v značnej miere kriminogénne narušenú osobnosť, na dosiahnutie nápravy ktorej je nevyhnutné pôsobiť jednoznačne nepodmienečným trestom odňatia slobody vo výške vyššej než je samotná dolná hranica do úvahy prichádzajúcej trestnej sadzby (od 11 do 15 rokov).

Ďalej súd pri rozhodovaní o výške spoločného nepodmienečného trestu odňatia slobody zohľadnil aj charakter, spôsob a následky spáchanej trestnej činnosti, a to, že obžalovaný sa dopúšťal pokračovacieho zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas (cca 3 roky) a na viacerých (3) osobách, z toho v prípade dvoch osôb išlo o jeho družky a v

jednom prípade iba o cca ročné maloleté dieťa, dcéru jednej z jeho družiek. Osobitný zreteľ bral súd aj na krutosť spôsobu konania, akým sa obžalovaný tohto trestného činu voči týmto poškodeným osobám dopúšťal, a to konkrétne na jeho násilné a agresívne verbálne i fyzické útoky na poškodené družky (ktorým sa okrem vulgárnych nadávok vyhrážal neustále zabitím alebo vyvraždením členov ich rodiny, alebo ktoré napadal s nožom, prípadne s obuškom alebo inými hmotnými predmetmi, pričom nemal zábrany útočiť s obuškom na životne dôležité časti tela, a to napríklad aj na hlavu, alebo poškodené udierať päšťou do hlavy, prípadne iných častí tela alebo kopat' do celého tela, kým neboli úplne dobité alebo krvavé, prípadne udierať rôznymi predmetmi, až pokým im nespôsobil napríklad zlomeninu ruky, prípadne pokým neboli krvavé, opuchnuté, pričom sa na ním spôsobené zranenia liečili týždeň až dva týždne spravidla bez lekárskeho ošetrovania, nakoľko im bránil v riadnom lekárskom ošetrovaní), ako aj na skutočne kruté a neľudské zaobchádzanie s maloletou dcérou jednej z poškodených družiek, ktorej nemal zábrany šliapať po hlave nohou, aj keď mala len cca jeden rok a nevedela sa vzhľadom na svoj vek nijako brániť, ktorú nemal problém zatvoriť do mraziaceho boxu na niekoľko minút len preto, aby prestala plakať, resp. ju hodiť aj s postieľkou na podlahu a postieľku následne rozsekať sekerou. Závažnosť miery narušenia obžalovaného ako páchatela vyplýva aj zo samotnej intenzity, nebezpečnosti a celkovo spôsobu vedenia útokov na poškodené osoby, vo vzťahu ku ktorým bol v jednoznačnej presile, kedy okrem kopov do celého tela útočil aj päšťami, prípadne inými hmotnými predmetmi na hlavu, z čoho je zrejmé, že išlo o skutočne neľudské a nebezpečné život ohrozujúce a zdravie poškodzujúce útoky. Neopomenuteľný je tiež strach a stres, ktorý poškodeným osobám týmto svojim agresívnym konaním nepochybne spôsobil. Vychádzajúc aj z týchto skutočností mal súd za to, že na osobu obžalovaného je potrebné pôsobiť prísnejším trestom než ako mu bol uložený za čiastkový útok vo veci pod sp. zn. 4T/135/2018, kde bol stíhaný za protiprávne konanie len voči jednej poškodenej.

Vo vzťahu k motívu a pohnútku spáchania tohto pokračovacieho zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby obžalovaný odmietol vypovedať, avšak z jeho konania opísaného v bodoch I a II výrokovej časti tohto rozsudku vyplýva, že jeho konanie bolo motivované predovšetkým žiarlivosťou na družky, ako aj snahou prinútiť ich k „poslušnosti“ a správaniu sa ním požadovaným spôsobom. Pokiaľ ide o maloletú dcéru jednej z jeho družiek, ktorá žila v ich spoločnej domácnosti, vo vzťahu k nej bolo jeho konanie motivované taktiež snahou dosiahnuť, aby sa správala podľa jeho predstáv, a teda ako chcel on, aby neplakala, čo však nebolo možné dosiahnuť, nakoľko išlo iba o cca jednoročné dieťa. Agresívnym a neľudským správaním sa voči tejto maloletej pôsobil súčasne negatívne na psychiku svojej družky, matky maloletej, ktorá mala o maloletú dcéru strach. Takýmto správaním voči maloletej ju držal v neustálom strachu a strese a podriadenosti.

Vychádzajúc zo všetkých vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že obžalovanému je potrebné za oba čiastkové útoky tohto pokračovacieho zločinu uložiť spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody mierne nad dolnou hranicou trestnej sadzby prichádzajúcej do úvahy, a to v trvaní 12 rokov, nakoľko trest v nižšej výmere, prípadne na samej dolnej hranici do úvahy prichádzajúcej trestnej sadzby (11 rokov) nepovažoval za primeraný a dostatočný na dosiahnutie účelu trestu, a to predovšetkým vzhľadom na mieru narušenia osoby obžalovaného (jeho kriminálny profil - recidivista, ktorý opakovane pokračuje v páchaní trestnej činnosti aj napriek viacnásobným odsúdeniam a potrestaniam nepodmienečnými trestami odňatia slobody a ich samotným výkonom), ako aj závažnosť a nebezpečnosť konania, ktorým predmetný trestný čin spáchal a následky takéhoto konania na zdraví poškodených. Spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov považuje súd vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, závažnosť a krutý a skutočne neľudský a nebezpečný spôsob páchania súdnej trestnej činnosti, ako aj mieru narušenia obžalovaného za spravodlivý, zákonný, primeraný a spôsobilý dosiahnuť účel trestu, a to najmä nápravu obžalovaného, ochranu spoločnosti, a tiež zabezpečiť naplnenie individuálnej i generálnej preventívnej funkcie trestu, a tiež vyjadriť morálne odsúdenie obžalovaného ako páchatela spoločnosťou. K zhoršenému zdravotnému stavu obžalovaného súd uvádza, že táto okolnosť nie je dôvodom na zníženie trestu, prípadne na uloženie trestu na samej dolnej hranici, nakoľko v podmienkach Slovenskej republiky je zriadená nemocnica pre odsúdených, v ktorej je odsúdeným vo výkone trestu odňatia slobody poskytovaná potrebná a adekvátne zdravotná starostlivosť.

Súd viazaný skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku vydanom vo veci súvisiaceho čiastkového útoku tohto pokračovacieho trestného činu pod sp. zn. 4T/135/2018, v zmysle ktorých obžalovaný vykonával od 06.09.2010 do 23.07.2013 nepodmienečný trest odňatia slobody, uložený mu rozhodnutím vydaným vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 1T/3/2008, zaradil súd

obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon uloženého spoločného nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 12 rokov do ústavu na výkon tohto druhu trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko je nepochybné, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto pokračovacieho zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za viaceré úmyselné trestné činy.

Vzhľadom na skutočnosť, že týmto rozsudkom bol zrušený skorší rozsudok vydaný vo veci súvisiaceho čiastkového útoku predmetného pokračovacieho zločinu pod sp. zn. 4T/135/2018, a to v celom výroku o vine, vo výrokoch o treste, ako aj vo všetkých výrokoch, ktoré mali v zrušenom výroku o vine svoj podklad, a teda spomedzi výrokov o treste bol zrušený aj výrok o treste prepadnutia veci, a to 1 ks kuchynského noža s čiernou rukoväťou a čiernou čepeľou o veľkosti asi 10 cm a 1 ks gumeného obušku čiernej farby o dĺžke asi 50 - 60 cm s tým, že ich vlastníkom sa stal štát, tunajší súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku vo veci sp. zn. 4T /135/2018, a to, že v prípravnom konaní boli obžalovanému zaistené veci, ktorými páchal trestnú činnosť, a to vyššie špecifikovaný kuchynský nôž a obušok, súčasne obžalovanému podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona predmetným rozsudkom uložil aj trest prepadnutia týchto vecí s tým, že zároveň uviedol, že podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom týchto vecí stáva štát.

Uložené tresty podľa názoru súdu zohľadňujú povahu a závažnosť stíhaného trestného činu, ako aj osobu obžalovaného, u ktorého doposiaľ opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody a ani ich výkon nevedli k želanému výsledku, ani k dosiahnutiu účelu trestu, nakoľko obžalovaný sa trestnej činnosti dopúšťal i naďalej s tým, že intenzita a závažnosť jeho konania sa zvyšovala. Podľa názoru súdu sú tieto tresty primerané, zákonné a spravodlivé, a predovšetkým spôsobilé dosiahnuť účel trestu, nakoľko v sebe obsahujú tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu), ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, spravujúc sa úvahami uvedenými v tomto odôvodnení súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (s výnimkou výroku o vine - § 257 ods. 5 TP), ktoré možno podať na Okresnom súde Dunajská Streda do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie:

prokurátor: pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech i v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1, 2 Trestného poriadku),

obžalovaný: pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech (§ 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 2 Trestného poriadku),

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh: pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),

zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a jeho obhajca: pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 Trestného poriadku). V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy (§ 311 ods. 1, 4 Trestného poriadku).